

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 343/2015-17

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 26. augusta 2015 predbežne prerokoval sťažnosť [REDACTED]
[REDACTED], zastúpeného advokátom JUDr. Ľubomírom Hnátom, Guothova 20, Bratislava, vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd Krajským súdom v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. 2 Co 104/2008 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED]

o d m i e t a pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 18. mája 2015 doručená sťažnosť [REDACTED] (ďalej len „sťažovateľ“), vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len

„ústava“) a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) Krajským súdom v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 2 Co 104/2008.

Sťažovateľ v sťažnosti uviedol:

«Rozsudkom zo dňa 01.12.1999, sp. zn. 9C 393/96 zaviazal Okresný súd Bratislava IV. odporcu v II rade, t.j. [REDAKOVANÉ] aby zaplatil navrhovateľovi, t.j. [REDAKOVANÉ], zast. [REDAKOVANÉ] sumu 230.000,- Sk so 17,6% úrokom od 24.09.1996 do zaplatenia a trovy konania 33.010,- Sk na adresu [REDAKOVANÉ] (ďalej len „Rozsudok“).

Proti Rozsudku podal žalobca odvolanie zo dňa 16.02.2000, doručenému Okresnému súdu Bratislava IV dňa 24.02.2000.

Krajský súd v Bratislave svojim uznesením zo dňa 06.06.2001 rozhodol, že rozsudok prvého stupňa zrušuje a vec mu vracia na ďalšie konanie.

Okresný súd Bratislava IV svojim rozsudkom sp. zn. 9C 393/1996 zo dňa 10.10.2006 rozhodol, že odporca v prvom rade, t.j. [REDAKOVANÉ], zastúpeného JUDr. Lubomírom Hnátom, advokátom... a odporca v druhom rade... sú povinní zaplatiť navrhovateľovi sumu 230.000,-Sk so 17,6 % úrokom z omeškania od 24.09.1996 do zaplatenia a trovy konania 49.908,- Sk všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Proti Rozsudku Okresného súdu Bratislava IV sp. zn. 9C 393/1996 zo dňa 10.10.2006 podal právny zástupca odporcu v prvom rade odvolanie.

Okresný súd Bratislava IV svojim doplňujúcim rozsudkom sp. zn. 9C 393/1996 zo dňa 31.05.2007 rozhodol o doplnení výroku Okresného súdu Bratislava IV zo dňa 10.10.2006, č. k 9C 393/1996-164.

Krajský súd v Bratislave svojim uznesením sp. zn. 2Co 104/2008 rozhodol o odmietnutí odvolania odporcu v prvom rade, t.j. o odmietnutí odvolania [REDAKOVANÉ], zastúpeného JUDr. Lubomírom Hnátom, advokátom...

Proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 2Co 104/2008 podal odporca v prvom rade dovolanie zo dna 16.03.2010.

Najvyšší súd SR svojim uznesením sp. zn. 4 Cdo 199/2010 zo dňa 27.02.2012 rozhodol, že uznesenie krajského súdu v Bratislave z 25.01.2010 sp. zn. 2Cdo 104/2008 zrušuje a vec mu vracia na ďalšie konanie...

Vec nie je podľa môjho názoru právne ani fakticky zložitá, o čom svedčí stabilizovaná judikatúra a prax všeobecných súdov v tejto oblasti. Dovoľujem si poukázať na skutočnosť, že v konaní som produkoval potrebné dôkazy a postupoval som súčinnosťne a aktívne. ...

V mojom prípade je predmetná vec (vrátenie plnenia z neplatnej zmluvy) prejednávaná (resp. neprejednávaná) všeobecnými súdmi Slovenskej republiky od roku 1999 (cca 16 rokov). Do podania tejto ústavnej sťažnosti nebolo orgánom s právomocou vo veci konať právoplatne rozhodnuté.

Vzhľadom na vyššie uvedené som tohto názoru, že doba, počas ktorej sa vedie predmetné konanie je aj vzhľadom na povahu a účel dotknutých ústavných práv neprimerane dlhá.

Som toho právneho názoru, že najmä nečinnosťou Krajského súdu v Bratislave došlo k porušeniu mojich ústavných práv zaručených v článku 48 ods. 2 Ústavy SR a v čl. 6 ods. 1 Dohovoru na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov. V posudzovanom prípade aktívnej činnosti súdu nebránila žiadna zákonná prekážka.»

Sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd o jeho sťažnosti takto rozhodol:

„Základné právo [REDAKOVANÉ] na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Krajského súdu v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. 2Co 104/2008 porušené bolo.

Krajskému súdu v Bratislave sa prikazuje, aby v konaní vedenom pod 2Co 104/2008 konal bez zbytočných prietahov.

██████████ sa priznáva finančné zadostučinenie v sume 3.000,00 EUR..., ktorú je mu Krajský súd v Bratislave povinný vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

Krajský súd v Bratislave je povinný uhradiť ██████████ ako sťažovateľovi trovy konania v sume 296,44 EUR... na účet jeho advokáta...“

Sťažovateľ a jeho právny zástupca sú v závere sťažnosti označení takto:

██████████ zastúpený JUDr. Ľubomírom Hnátom...“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Skúma pritom tak všeobecné, ako aj osobitné náležitosti návrhu (sťažnosti) podľa ustanovenia § 49 až § 56 zákona o ústavnom súde vrátane okolností, ktoré by mohli byť dôvodom na jeho odmietnutie.

Z § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde vyplýva, že úlohou ústavného súdu pri predbežnom prerokovaní sťažnosti je tiež posúdiť, či táto nie je zjavne neopodstatnená. V súlade s konštantnou judikatúrou ústavného súdu možno o zjavnej neopodstatnenosti

sťažnosti (návrhu) hovoriť vtedy, ak namietaným postupom orgánu verejnej moci nemohlo dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi napadnutým postupom tohto orgánu a základným právom, porušenie ktorého sa namietalo, ale aj vtedy, ak v konaní pred orgánom verejnej moci vznikne procesná situácia alebo procesný stav, ktoré vylučujú, aby tento orgán (všeobecný súd) porušoval uvedené základné právo, pretože uvedená situácia alebo stav takú možnosť reálne nepripúšťajú (IV. ÚS 16/04, II. ÚS 1/05, II. ÚS 20/05, IV. ÚS 55/05, IV. ÚS 288/05).

Podľa § 20 ods. 1 zákona o ústavnom súde návrh na začatie konania sa ústavnému súdu podáva písomne. Návrh musí obsahovať, akej veci sa týka, kto ho podáva, prípadne proti komu návrh smeruje, akého rozhodnutia sa navrhovateľ domáha, odôvodnenie návrhu a navrhované dôkazy. Návrh musí podpísať navrhovateľ (navrhovatelia) alebo jeho (ich) zástupca.

Podľa § 31a zákona o ústavnom súde ak tento zákon neustanovuje inak a povaha veci to nevyklučuje, použijú sa na konanie pred ústavným súdom primerane ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) alebo Trestného poriadku.

Podľa § 42 ods. 3 OSP pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a príloh tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis s prílohami, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Podľa § 79 ods. 1 OSP konanie sa začína na návrh. Návrh má okrem všeobecných náležitostí (§ 42 ods. 3 OSP) obsahovať meno, priezvisko, prípadne aj dátum narodenia a telefonický kontakt, bydlisko účastníkov, prípadne ich zástupcov, údaj o štátnom občianstve, pravdivé opísanie rozhodujúcich skutočností, označenie dôkazov, ktorých sa

navrhovateľ dovoľáva, a musí byť z neho zrejmé, čoho sa navrhovateľ domáha. Ak je účastníkom právnická osoba, návrh musí obsahovať názov alebo obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo, ak je pridelené. Ak je účastníkom zahraničná osoba, k návrhu musí byť pripojený výpis z registra alebo z inej evidencie, do ktorej je zahraničná osoba zapísaná. Ak je účastníkom fyzická osoba, ktorá je podnikateľom, návrh musí obsahovať obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo, ak je pridelené. Ak je účastníkom štát, návrh musí obsahovať označenie štátu a označenie príslušného štátneho orgánu, ktorý bude za štát konať. Ak sa návrh týka dvojstranných právnych vzťahov medzi žalobcom a žalovaným (§ 90 OSP), nazýva sa žalobou.

Ústavný súd vzhľadom na označenie sťažovateľa v sťažnosti ako [REDACTED] [REDACTED] konštatuje, že takéto označenie nespĺňa zákonné kritériá na označenie subjektu sťažovateľa, ktoré vyžaduje § 20 ods. 1 zákona o ústavnom súde v spojení s primeraným použitím § 42 ods. 3 a § 79 ods. 1 OSP.

V súvislosti s nedostatkom zákonom predpísaných náležitostí sťažnosti ústavný súd uvádza, že sťažnosť bola spísaná kvalifikovaným advokátom. Podľa § 18 ods. 2 zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov advokát je povinný pri výkone advokácie dôsledne využívať všetky právne prostriedky, a takto chrániť a presadzovať práva a záujmy klienta. Tieto povinnosti advokáta vylučujú, aby ústavný súd nahradzoval úkony právnej služby, ktoré je povinný vykonať advokát tak, aby také úkony boli objektívne spôsobilé vyvolať nielen začatie konania, ale aj prijatie sťažnosti na ďalšie konanie, ak sú na to splnené zákonom ustanovené predpoklady. Osobitne to platí pre všetky zákonom ustanovené náležitosti úkonov, ktorými začína konanie pred ústavným súdom (obdobne II. ÚS 117/05).

Z uvedených dôvodov ústavný súd pri predbežnom prerokovaní sťažnosť sťažovateľa podľa § 25 ods. 2 zákona ústavnom súde odmietol pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

Ústavný súd v závere pripomína, že toto rozhodnutie nezakladá prekážku veci rozhodnutej v zmysle § 24 písm. a) zákona o ústavnom súde, a preto nebráni tomu, aby po splnení všetkých zákonom predpísaných náležitostí sťažovateľ v tejto veci predložil ústavnému súdu novú sťažnosť.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 26. augusta 2015